USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Michala Bobka a Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **A. C.**, zastoupen JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem se sídlem Šafaříkova 666/9, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2023, č.j. OAM-199/ZA-ZA11-K01-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 8. 2023, č.j. 30 Az 4/2023 - 59,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovenému zástupci žalobce, JUDr. Ing. Jiřímu Špeldovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti ve výši **4 114 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Příběh žalobce dle žalovaného nesvědčí o pronásledování v zemi původu, nebo že by mu hrozilo pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu či vážná újma ve smyslu § 14a téhož zákona.

[2] Žalobu proti napadenému rozhodnutí Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) zamítl. Žalobce tvrdil, že město, ve kterém v Moldavsku žil, se nachází blízko k hranici se separatistickou republikou Podněstří. Z toho dovozoval možné ohrožení v souvislosti s válkou na Ukrajině. Podle krajského soudu však takovému nebezpečí žádná objektivní fakta nenasvědčují, Podněstří se do války na Ukrajině aktivně nezapojuje, ani neohrožuje samotné Moldavsko. Ze shromážděných podkladů o zemi původu nevyplývá, že by v ní hrozil válečný konflikt, do kterého by se žalobce měl jako branec

zapojit. Nic pak nenasvědčuje tvrzení, že by se měl konflikt z Ukrajiny rozšířit až do Moldavska, ani že by v souvislosti s válkou na Ukrajině žalobci hrozila vážná újma na zdraví nebo životě. Situace v regionu je stabilní. Z ojedinělých případů dopadu či přeletu ruských raket přes moldavské území nelze usuzovat, že by se konflikt měl rozšiřovat. Krajský soud neshledal ani důvody pro udělení humanitárního azylu.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatel opakuje, že pochází z města blízko u hranic s Ukrajinou. Z důvodu blízkosti konfliktu na Ukrajině je ohrožen přímými dopady munice. Dále se obává branné povinnosti, a tudíž bezprostředního nasazení ve válečném konfliktu. Skutečnost, že na území Moldavska již dopadly ruské střely, žalovaný i krajský soud bagatelizovali. Krajský soud se aktuální situací nezabýval dostatečně. Rusko se snaží destabilizovat Moldavsko a narušit zde veřejný pořádek.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že stěžovatel pouze opakuje žalobní argumentaci, která se zakládá na obavách vyjádřených již ve správním řízení. Ty již přezkoumal jak žalovaný v napadeném rozhodnutí, tak krajský soud.

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce. V souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

[7] Ve věci stěžovatele však žádná z těchto podmínek není splněna. Kasační stížnost je proto nepřijatelná. Stěžovatel sám žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti soudu nepředestřel. Samotné kasační námitky také neobsahují důvody, které by mohly založit přesah vlastních zájmů stěžovatele, natož přesah svým významem podstatný. Nejvyšší správní soud v napadeném rozsudku krajského soudu rovněž neshledal žádná pochybení, natož pochybení zásadního rázu, která by mohla mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Námitky uplatněné stěžovatelem dostatečně řeší dosavadní judikatura Nejvyššího správního soudu, od které soud neshledal důvod se v nyní posuzované věci odchýlit.

[8] Pokud stěžovatel namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu žalovaným či krajským soudem, pak nezbývá než odkázat na konstantní judikaturu kasačního soudu, např. na rozsudky ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003 - 42, ze dne 25. 3. 2015, č. j. 3 Azs 259/2014 - 26, ze dne 4. 8. 2015, č. j. 6 Azs 113/2015 - 30, či ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 - 17. Ve vztahu ke shromážděným podkladům pak rovněž na rozsudek ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, podle kterého musí být podklady (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, (4) transparentní a dohledatelné. Všechny podklady použité žalovaným tyto požadavky splňují a na jejich základě byl skutkový stav zjištěn dostatečně pro posouzení věci ve smyslu citované judikatury. Shromážděné podklady rovněž vypovídaly o aktuální situaci v Moldavsku.

[9] Konflikt, jaký pro udělení mezinárodní ochrany předpokládají ustanovení zákona, v Moldavsku zatím neprobíhá (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 5. 2023, č. j. 1 Azs 57/2023 - 30, ze dne 27. 6. 2023, č. j. 4 Azs 161/2023 - 23, či ze dne 27. 9. 2023, č. j. 10 Azs 232/2023 - 25). Stěžovatel to sám ani nezpochybňuje a všechna jeho tvrzení zůstávají v rovině hypotéz.

[10] Rovněž i pokud jde o obavy z plnění branné povinnosti, existuje ustálená judikatura kasačního soudu (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2012, č. j. 2 Azs 17/2012 - 44, ze dne 17. 6. 2015, č. j. 6 Azs 86/2015 - 31, ze dne 22. 7. 2015, č. j. 2 Azs 160/2015 - 43, ze dne 10. 9. 2015, č. j. 2 Azs 175/2015 - 34, ze dne 8. 3. 2018, č. j. 5 Azs 348/2017 - 19, či ze dne 10. 12. 2021, č. j. 5 Azs 19/2020 - 45), s níž je napadený rozsudek v souladu.

[11] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[12] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS či usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[13] Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 26. 6. 2023, č. j. 30 Az 4/2023-33, ustanoven k ochraně jeho práv zástupce JUDr. Ing. Jiří Špelda, advokát. Podle § 35 odst. 10 část věty prvé za středníkem s. ř. s. platí v takovém případě hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného zástupce stát. Ustanovenému advokátovi Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za jeden úkon právní služby spočívající v podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „advokátní tarif“)], za nějž mu náleží odměna ve výši 3 100 Kč [§ 7 bod 5 aplikovaný na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a 300 Kč jako paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy 3 400 Kč. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se uvedený nárok o částku 714 Kč odpovídající příslušné sazbě daně podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění

pozdějších předpisů. Celkem tedy byla výrokem IV. tohoto rozsudku přiznána částka **4 114 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2023

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu